

JUDr. Pavel PILECKÝ
advokát

Zapsaný v seznamu advokátů ČAK pod číslem osvědčení 01200, IČ: 66207886
Těšnov 1163/5, 110 00 Praha 2 tel. i fax: 222 523 298
e-mail: pilecky.advokat@centrum.cz mobil: 602 253 452

Naše značka: 1259

K č.j.: 7 C 160/99

V Praze dne 20. prosince 2019

Obvodnímu soudu pro Prahu 6
Justiční areál Na Míčáncích
ulice 28. pluku 1533/29b
100 83 Praha 10
k sp. zn. 7 C 160/99
do roku 1999
sp. zn. 7 C 404/93

Žalobce: **Jiří Hradec**, hudební skladatel, bytem Praha 3, Přemyslovská 37

zastoupen: JUDr. Pavlem Pileckým, advokátem, číslo osvědčení 01200,
se sídlem Těšnov 1163/5, 110 00 Praha 1

Žalovaný: **OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, spolek**
se sídlem Československé armády 20, Praha 6

Věc: o zaplacení částky Kč 491.360,- s příslušenstvím

Sdělení právního zástupce k projednávané věci.

datovou schránkou

I.

Při jednání soudu dne 15. listopadu 2019, byl právní zástupce žalobce vyzván (není to zaznamenáno v protokolu z jednání), aby se ve lhůtě dané soudem vyjádřil k specifickému postavení stran sporu v dané věci.

II.

Ze zákona, ustanovení § 3030 NOZ se na práva a povinnosti, které se posuzují podle dosavadních právních předpisů, se použijí ustanovení části první, hlavy I. NOZ.

III.

Projednává se odměna žalobce z užití jeho hudebních děl ve vysílání Československé televize v letech 1990, 1991 a 1992.

Zákonný předpis, který je třeba na danou věc užít je zákon č. 35/1965 Sb. ve znění účinném do 31.5.1990, do 21.11.1991 a do 31.12.1993.

Prováděcí předpisy – podzákoné normy, které danou oblast upravovaly v období do konce roku 1992 nelze v dané věci aplikovat, protože na základě ústavního pořádku a ustanovení části první, hlavy I. NOZ, nelze podzákonými normami subjektům České republiky ukládat povinnosti.

Dalším podkladem pro rozhodování soudu je ve spisu založená SMLOUVA O ZASTUPOVÁNÍ AUTORSKÝCH PRÁV uzavřená mezi žalobcem a žalovaným dne 19. února 1987.

IV.

Z autorského zákona č. 35/1965 Sb., ustanovení § 13 je dáno nezpochybnitelné právo autora hudebního díla na odměnu za každé jeho užití.

V dalších ustanoveních byl autorský zákon poplatný své době, administrativně upravoval výši autorské odměny za užití díla, organizaci autorů i monopolní postavení žalovaného spolku v dané oblasti, včetně výhradního oprávnění k vybírání autorských odměn. Viz, část III. autorského zákona.

SMLOUVA O ZASTUPOVÁNÍ AUTORSKÝCH PRÁV uzavřená dne 19. února 1987 v daném období nebyla smlouvou rovných stran, nedávala zastupovanému autorovi hudebních děl účinné nástroje ke kontrole toho, jak žalovaná strana provádí ochranu jeho práv, jak průkazně provádí vyúčtování a výplatu autorských honorářů.

Nerovné postavení stran sporu zajištěné shora označenými skutečnostmi se promítlo ve zcela neprůkazném vyúčtování učiněném žalovanou stranou, vybírající autorské odměny za žalobce.

Promítla se však i do nerovného postavení stran předmětného sporu. Žalovaná strana, jenž monopolně – výhradně vybírala autorské odměny tvrdí, že nic neproplatí, protože ji to žalobce nedoložil a není schopen prokázat své požadavky. Odmítla předložit soudu a tudíž i žalobci veškeré podklady, které obdržela od Československé televize, odmítá hodnověrně vysvětlit rozpor mezi fakty zjištěnými z torza hlášení z ČST a vyúčtováním. Tvrdí, že je povinností žalobce prokázat, jaká jeho hudební díla byla užita ve vysílání ČSTv letech 1990, 1991 a 1992. To je šikanozní postup.

Využívá k tomu změnu společenských poměrů v roce 1989 a následnému zakotvení zásady občansko právních sporů a to, že soudy již nejsou povinny zjistit z úřední povinnosti objektivní skutkový stav.

Žalovaná strana zneužívá skutečnosti, že vztahy založené před změnou režimu ingerencí práva veřejného do práva soukromého, které se odstraňovaly postupně v letech 1990, 1991 a 1992 ji popírání požadavků žalobce umožňují již více než 25 let.

Takový postup nemá oporu v ústavním pořádku a v zákonných normách.

V.

Od 1. ledna 2014 jsou však soudy k posouzení případů založených podle dosavadních právních předpisů povinny použít ustanovení části první, hlavy I. NOZ.

Tedy:

Díl 1

Soukromé právo

§ 1

(1) Ustanovení právního řádu upravující vzájemná práva a povinnosti osob vytvářejí ve svém souhrnu soukromé právo. Uplatňování soukromého práva je nezávislé na uplatňování práva veřejného.

§ 2

(1) Každé ustanovení soukromého práva lze vykládat jenom ve shodě s Listinou základních práv a svobod a ústavním pořádkem vůbec, se zásadami, na nichž spočívá tento zákon, jakož i s trvalým zřetelem k hodnotám, které se tím chrání. Rozejde-li se výklad jednotlivého ustanovení pouze podle jeho slov s tímto příkazem, musí mu ustoupit.

(2) Zákonnému ustanovení nelze přikládat jiný význam, než jaký plyne z vlastního smyslu slov v jejich vzájemné souvislosti a z jasného úmyslu zákonodárce; nikdo se však nesmí dovolávat slov právního předpisu proti jeho smyslu.

(3) Výklad a použití právního předpisu nesmí být v rozporu s dobrými mravy a nesmí vést ke krutosti nebo bezohlednosti urážející obyčejné lidské cítění.

§ 3

(1) Soukromé právo chrání důstojnost a svobodu člověka i jeho přirozené právo brát se o vlastní štěstí a štěstí jeho rodiny nebo lidí jemu blízkých takovým způsobem, jenž nepůsobí bezdůvodně újmu druhým.

(2) Soukromé právo spočívá zejména na zásadách, že

f) nikomu nelze odepřít, co mu po právu náleží.

(3) Soukromé právo vyvěrá také z dalších obecně uznaných zásad spravedlnosti a práva.

Díl 2

Užití předpisů občanského práva

§ 10

(1) Nelze-li právní případ rozhodnout na základě výslovného ustanovení, posoudí se podle ustanovení, které se týká právního případu co do obsahu a účelu posuzovanému právnímu případu nejbližšího.

(2) Není-li takové ustanovení, posoudí se právní případ podle principů spravedlnosti a zásad, na nichž spočívá tento zákon, tak, aby se dospělo se zřetelem k zvyklostem soukromého života a s přihlédnutím k stavu právní nauky i ustálené rozhodovací praxi k dobrému uspořádání práv a povinností.

VI.

Žalobce žádá soud, aby byly dodržovány zásady právního státu a to, že právo není samoučelné a že se připíná k určité hodnotové soustavě, vyjádřené ve shodě s naším ústavním pořádkem právě a především zásadami práva přirozeného. Základní smysl je v pojetí, že přirozená práva člověka představují limit pro zákon, a nikoli naopak. Výklad zákona může být správný, jen jde-li o výklad vykazující ústavní konformitu a respektující obecné právní principy plynoucí z ústavního pořádku, jakož i obecných zásad práva soukromého.

V dané věci jde o deformovaný právní vztah způsobený socialistickou ingerencí práva veřejného do práva soukromého.

Jiří Hradec